

M O W A

D O

JASNIE OSWIECONEGO XCIA JMCI

P R Y M A S A

P R Z E Z

JASNIE WIELMOZNEGO KONSTANTEGO

M I L E W S K I E G O

ŁOWCZEGO SZADKOWSKIEGO,

A od Nayaśn: Trybunału Kor: Piotrkowskiego De-
legowanego Deputata z Woiewodztwa Sieradzkiego,
iako Posła, miana.

GŁośna całemu Światu Polskiemu około Dobra Publicznego Narodu, y Granic Kraiowych Waszey Xiążęcey Mości czuła pieczołowitość, słodkim staie się musiem każdego w szczególności Obywatela, nayuwielbieńsze zanieść wraz połączonemu z Maiestatem J. K. Mci Pana Naszego Mił: wszelkich przeciwności zamiarów Zastępcy, y Mocarzowi podziękowanie.

Doznaie tego Narod Nasz Kraiu Polskiego, gdy między błyskiem upałów do boiu woiennego Potencyi zostaiąc postronnych, miłą y lubą odnosi w bezpieczeństwie korzyść, oraz przez urządzone Kraiowe Magistratury wyroków ocalaiących życie, honor, y majątek, tuczysię skutkiem; wybrani przeto z tego Narodu Mężowie, a osadzeni w mieyscu Sędziów Trybunału Koronnego Piotrkowskiego Namiestnicy Naywyższą w Osobach swoich przez nas Delegowanych wymierzają Rekognicyą z tym się sprzysiężeniem, że
nie

nie tylko w chęci szczerę i edynym iest celem kochać y uwielbiać tak wielkiego Oycy Oyczyzny, lecz przy Jego pośrzednictwie, y mocy dopełniać troskliwie usługi Publiczney, a zatym wymierzać bez względu dla każdego w szczególności pożądaną sprawiedliwość. Przyjmiesz Wasza Xiążęca Mość Ofiarę natychmiast za skutek; umieścisz w dobrotliwej pamięci wiernie Tobie sprzymierzonych Mężów, a uciekającym się do Ciebie w każdym razie łaskawych nie odmowisz względów. Jest nie mniej y tey szczególniejszey nadziei Trybunał Koronny Piotrkowski, że iednomyślnie do Styru Łaski Marszałkowskiej sprawowania Funkcyi JW. JP. Onufrego Kickiego Starostę Rydzkiego Orderu S. Stanisława Kawalera, iako wszystkich Cnot przymiotami ozdobionego Męża, zaproszonego wraz y Jego Collegium całe w czasie wypadających wakansów, iako *pro Publico* pracujące Osoby, Nayiaśniejszemu Maiestatowi J. K. Mci Pana Naszego Miś: przez swoją wysoce upoważoną insynuacją zalecić nie ubliżysz. Teć są nasze zamiarem w żądaniach chęci, a proźba przez Nas niesiona naczulszym tego niech zostanie strożem.

XVIII. 3. 176

